

וכסף אזור הורדנו בידנו לשבר אכל לא ידענו
מי שם כספנו באמתותינו ויאמר שלום לכם אל
תיראו אלהיכם ואלהי אביכם נתן לכם מטמון
באמתותיכם כספכם בא אלי וינא אלהם את
שמעון ויבא האיש את האנשים ביתה יוסף והן
מים וירזעו רגליהם והן מספוג לזמריהם ויניו
את המנוזה עד בוא יוסף בצדדים כי שמעו כי
שם יאכלו לזם ויבא יוסף הביתה ויביאו לו את
המנוזה אשר בידם הביתה וישתזוו לו ארצה
וישאל להם לשלום ויאמר השלום אביכם הזקן
אשר אמרתם העודנו חי ויאמרו שלום לעבדך
לאבינו עודנו חי ויקדו וישתחוו וישא עיניו וירא
את בנימין אדניו בן אמו ויאמר הנה אוליכם הקטן
אשר אמרתם אלי ויאמר אלהים יזקך בלוי וימדר
יוסף כי נכמרו רגמיו אל אדניו ויבקש לבכות
ויבא הזדרה ויבך שמוה וירזע פניו וינא ויתאפק
ויאמר שלימו לזם וישימו לו לבדו ולהם לבדם
ולמצרים האכלים אתו לבדם כי לא יוכלו
המצרים לאכל את העברים לזם כי תועבה הוא
למצרים וישבו לפניו הבכר כבכרתו והצעיר
כצערתו ויתמהו האנשים איש אל רעהו וישא
משאת מואת פניו אלהם ותרב משאת בנימין
מכושאת כלם זבוע ידות וישתו וישכרו עמו
ויצו את אשר על ביתו לאמר מלא את אמתות
האנשים אכל כאשר יוכלו עאת ועים כסף
איש בפי אמתותו ואת גביעי גביע הכסף תשים
בפי אמתות הקטן ואת כסף שברו ויעש כדבר
יוסף אשר דבר הבקר אור והאנשים שלזו
המה וזמריהם הם ינאו את העיר לא הרזיקו
ויוסף אמר לאשר על ביתו קום רדף אזורי
האנשים והשגתם ואמרת אלהם למה שלמתם
רעה תזת שובה הלא זה אשר ישתה אדנינו
והוא צועש יצוש בו הרעתם אשר עשיתם וישגם
וידבר אלהם את הדברים האלה ויאמרו אליו
למה ידבר אדני כדברים האלה וזכירה לעבדך
מעשות כדבר הזה הן כסף אשר מצאנו בפי
אמתותינו השיבנו אליך מארץ כנען ואך נגנב
מבית אדניך כסף או זהב אשר ימצא אתו מעבדך
ומת וגם אנונו נהיה לאדני לעבדים ויאמר גם עתה
כדברים כן הוא אשר ימצא אתו יהיה לי עבד
ואתם תהיו נפים וימהרו ויורדו איש את אמתותו
ארצה ויפתחו איש אמתותו ויזפש בצדול הזל